

TOIMISTON PÄÄTÖKSISTÄ ¹²¹

Tänään, maanantaina joulukuun 2 (15) pnä, saatiin tietää — toistaiseksi vain lyhyestä sähkösanomasta — Toimiston eilisestä päätöksestä Venäjän asioista. Plehanov on ilmoittanut kirjallisesti eroavansa, s.o. hän on ottanut *itse* virkaeron.

Organisaatiokomitea (likvidaattorien johtava laitos) on affilioitu, t.s. se on saanut edustusosoikeuden Toimistossa.

(Tämän johdosta täytyy huomauttaa, että sääntöjen mukaan affilioidaan paitsi mitä opportunistisimpia puolueita vieläpä sellaisiakin työväenjärjestöjä, jotka ovat puolittain puolueita. On affilioitu englantilaisten opportunistisimmat ryhmät; ei siis voitu estää myöskään OK:n affiliointia.)

Kuinka sitten lopuksi kävi? Kävi niin, että likvidaattorit tunkivat Plehanovin pois! Jos likvidaattorit yrittävät riemuita tämän johdosta, niin heille on vastattava: Te olette *ulkokultaisia yhtenäisyyden kannattajia*. Herrat likvidaattorit saivat aikaan sen, että he pääsivät Plehanovin *tilalle*. Sellainen on tosiasiallinen tulos. Päätelköt yleensä kaikki työläiset ja eritoten menshevikkityöläiset, pyrkivätkö likvidaattorit vilpittömästi yhtenäisyyteen? eivätkö vilpittömät yhtenäisyyden kannattajat olisi asettaneet itsensä tilalle Plehanovia? Näinköhän tosiaan löytyy niin naiivi henkilö, joka saattaa uskoa, että likvidaattorin asettaminen Plehanovin tilalle on askel yhtenäisyyttä *kohti* eikä askel *pois* yhtenäisyydestä?

Kaiken varalta voin suositella toimitukselle tällaista pikkuartikkelia siltä varalta, jos likvidaattorit ovat esiintyneet jonkinlaisin tyhmin riemunosoituksin. Voidaan vielä lisätä (tuonnempana), että tultuaan affilioiduiksi OK-laiset

(= likvidaattorit) ovat sitoutuneet muodostumaan *koko-naisuudeksi*, s.o. puolueeksi. Arvattavasti *julkiseksi puolueeksi*, vai mitä, herrat? Jahka eletään, niin nähdään!

Ja lopuksi „yhdistäminen on jätetty eksekutiivisen elimen tehtäväksi”, sanotaan sähkössä. Se merkitsee, että Toimiston toimikunnan (= Vandervelde + Bertrand + Anseele + sihteeri Huysmans) tehtäväksi on annettu ryhtyä toimenpiteisiin tahi ottaa askeleita yhtenäisyyden palauttamisen suuntaan.

Nähtävästi (eli todennäköisesti) se on tehty meille moitteita esittämättä. Siinä tapauksessa voimme täydellisesti hyväksyä sen. Täytyy sanoa, että Toimiston toimikunnan velvollisuus on *aina* ja ehdottomasti huolehtia yhtenäisyydestä, ja jo kaksi vuotta sitten Toimiston sihteeri Huysmans neuvotteli kirjeitse Leninin kanssa siitä, mitä askeleita olisi otettava, että saataisiin aikaan yhtenäisyys. Siis tehtävän jättäminen eksekutiivisen elimen (= toimikunnan) täytettäväksi on meidän kannaltamme täysin hyväksyttävää, toistan, ja likvidaattorien mahdolliset vilpilliset selitykset olisivat pelkkää valhetta.

Sähkösanomassa ei ole sanottu mitään seitsikosta ja kuusikosta. Mutta kirjeestä tiedetään, että Toimiston istunnon alkaessa nimihuutoa toimitettaessa mainittiin likvidaattorin nimi. Silloin meidän edustajamme ilmoitti, että tuo henkilö ei ole kuusikon valitsema, mihin Huysmans vastasi selityksin, että sääntöjen mukaan edustettuna (sosialistien parlamenttiryhmistä) on yksinomaan enemmistö, sen puoluekanasta *riippumatta*. Sen tähden on luultavaa, että silleen se jäikin: likvidaattori yksinään seitsikon tai kahdeksikon edustajana. Jos säännöt sanovat näin (me tarkastamme sen; *toistaiseksi* emme ole voineet olla tyytymättä Toimiston sääntöjen viralliseen selitykseen, jonka Toimiston sihteeri on esittänyt virallisessa istunnossa), niin teimme oikein, kun emme kuluttaneet turhaan voimia, emme „tuppautuneet väkisin” sinne, emme käyneet siellä emmekä vaatineet. Eikä sillä ole käytännöllistä merkitystä. Tästä ei ole mukava puhua painetussa sanassa. Jos likvidaattorit ryhtyvät riemuitsemaan, niin vastaamme heille taaskin: te olette ulkokultaisia yhtenäisyyden kannattajia, tietoisten työläisten enemmistön tahdon rikkojia.

Loppujen lopuksi kävi siis niin kuin edellä on kirjoitettu. Edustajamme kirjeestä näkyy edelleen, että likvidaattorit yllyttivät Kautskya (joka edusti saksalaisia), että olisi nimetty *valiokunta* käsittelemään yhtenäisyyskysymystä. Mutta Kautsky moitti Rosa Luxemburgia hyökkäilyistä Leniniä vastaan ja oli sitä mieltä, ettei ulkomailta käsin voida tehdä mitään; täytyy päästä siihen, että venäläiset työläiset vaativat yhtenäisyyttä.

Jäämme odottamaan vahvistusta näille sanoille. Me olemme juuri sellaisen *yhtenäisyyden* kannalla, joka luodaan Venäjän tietoisien työläisten *enemmistön* tahdosta.

Tällainen on asiointila tähän mennessä saatujen tietojen mukaan.

Kirjoitettu
joulukuun 2 (15) pnä 1913
Julkaistaan ensi kerran

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan